

- de sagsøgte i henhold til chartrets artikel 51, stk. 1, og artikel 6, stk. 2, TEU er forpligtede til at respektere og værne om de grundlæggende rettigheder, der er garanteret i chartret og i EMRK, og
- bankindskud er ejendom i den forstand, hvori begrebet er anvendt i chartrets artikel 17 og artikel 1 i protokol nr. 1 til EMRK.
- 2) Med det andet anbringende gøres det gældende, at de nedenfor nævnte tilsidesættelser samlet set var så indgribende, at de udgjorde følgende tilstrækkeligt kvalificerede krænkelse af en højere retsregel, da:
- der på det tidspunkt, hvor sagsøgerne blev berøvet deres bankindskud, ikke gjaldt nogen »betingelser, der er fastsat ved lov« i EU-retten, som vedrørte berøvelse af bankindskud i strid med chartret og protokollen
- blev berøvet deres indskud uden »rimelig og rettidig erstatning« i strid med chartrets artikel 17 og artikel 1 i protokol nr. 1 til EMRK
- berøvelse af bankindskud umiddelbart er ulovlig, medmindre det »under iagttagelse af proportionalitetsprincippet [...] er nødvendig[t] og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder«⁽²⁾
- almenvællets konkurrerende interesse i at forebygge panik og en overbelastning af banksystemet på kort og mellemlang sigt ikke blev taget i betragtning ved vurderingen af almenvællets interesse i henhold til chartrets artikel 17 og protokollens artikel 1
- formålet ikke var at skade eller straffe Cypern, men at gavne Cypern og euroområdet ved at yde stabilitetsstøtte og derved at hjælpe og ikke destabilisere Cyperns finansielle institutioner og økonomiske bæredygtighed, og
- indgrebet i det lovlige formål ikke var forholdsmæssigt, eftersom det egentlige formål med ESM-traktatens artikel 3 var »to mobilise funding and provide stability support under strict conditionality [...] to the benefit of ESM Members which are experiencing or are threatened by severe financial problems, if indispensable to safeguard the euro area as a whole and of its member state« uden at lamme medlemsstatens økonomi.
- 3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at berøvelsen af sagsøgernes indskud hverken var nødvendig eller forholdsmæssig.
- 4) Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at de sagsøgte i sidste ende er skyld i, at sagsøgerne er blevet berøvet deres bankindskud, da sagsøgernes bankindskud, havde det ikke været for den tilstrækkeligt kvalificerede krænkelse, ville have været omfattet af beskyttelsen af sagsøgernes rettigheder i henhold til chartret og protokollen, hvorfor sagsøgernes tab var tilstrækkeligt direkte og forudsigeligt.
- 5) Med det femte anbringende gøres det gældende, at hvis de ovenstående anbringender tiltrædes, bør de relevante betingelser erklæres ugyldige, uanset at de relevante betingelser var rettet mod Cypern, da sagsøgerne er umiddelbart og individuelt berørt af dem, eftersom de relevante betingelser og den måde, hvorpå de er gennemført, tilsidesætter traktaten og/eller en gennemførelsesretsakt, og/eller da de — for så vidt som det fastslås, at sagsøgerne ulovligt blev berøvet deres bankindlån i strid med artikel 6, stk. 1, TEU — var udtryk for et magtmisbrug.

(¹) Jf. dom af 2.12.1971 i sag 5/71, Zuckerfabrik Schoeppenstedt mod Rådet, Sml. 1971, s. 275, org.ref. Rec. s. 975).

(²) Chartrets artikel 52, stk. 1.

Sag anlagt den 27. maj 2013 — Fialtor mod Kommissionen og ECB

(Sag T-294/13)

(2013/C 226/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fialtor Ltd (Belize, Belize) (ved solicitor C. Paschalides og advokat A. Paschalides)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerne tilkendes en erstatning på 278 925,79 EUR, med den begrundelse, at de betingelser, som er opstillet i afsnit 1.23 til 1.27 i det aftalememorandum, der blev underskrevet den 26. april 2013 af Cypren og de sagsøgte, indeholder krav, som indebærer en tilstrækkeligt kvalificeret krænkelse af en højere retsregel til beskyttelse af private, nemlig artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 1 i protokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder.
- De relevante betingelser erklæres ugyldige, og der iværksettes snarest muligt en prøvelse af instrumenterne til finansiel bistand i artikel 14-18 i traktaten om etablering af den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM-traktaten) i henhold til artikel 19 i lyset af Domstolens dom med henblik på at foretage ændringer for at efterkomme Domstolens dom.
- For så vidt som den erstatning, der er anført i den første påstand, ikke tager højde for det forhold, at de relevante betingelser annulleres, tilkendes sagsøgeren erstatning for tilsidesættelse af artikel 263 TEUF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres det gældende, at de relevante betingelser i aftalememorandummet indeholder krav, som indebærer »en tilstrækkeligt kvalificeret krænkelse af en højere retsregel til beskyttelse af private«⁽¹⁾, idet
 - den nævnte retsregel har forrang, fordi den er indeholdt i chartret og i EMRK
 - de sagsøgte i henhold til chartrets artikel 51, stk. 1, og artikel 6, stk. 2, TEU er forpligtede til at respektere og værne om de grundlæggende rettigheder, der er garanteret i chartret og i EMRK, og
 - bankindskud er ejendom i den forstand, hvori begrebet er anvendt i chartrets artikel 17 og artikel 1 i protokol nr. 1 til EMRK.
- 2) Med det andet anbringende gøres det gældende, at de nedenfor nævnte tilsidesættelser samlet set var så indgribende, at de udgjorde følgende tilstrækkeligt kvalificerede krænkelse af en højere retsregel, da

- der på det tidspunkt, hvor sagsøgeren blev berøvet sit bankindskud, ikke gjaldt nogen »betingelser, der er fastsat ved lov« i EU-retten, som vedrørte berøvelse af bankindskud i strid med chartret og protokollen
 - sagsøgeren blev berøvet sit indskud uden »rimelig og rettidig erstatning« i strid med chartrets artikel 17 og artikel 1 i protokol nr. 1 til EMRK
 - berøvelse af bankindskud umiddelbart er ulovlig, medmindre det »under iagttagelse af proportionalitetsprincippet [...] er nødvendig[t] og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder«⁽²⁾
 - almenvellets konkurrerende interesse i at forebygge panik og en overbelastning af banksystemet på kort og mellemlang sigt ikke blev taget i betragtning ved vurderingen af almenvellets interesse i henhold til chartrets artikel 17 og protokollens artikel 1
 - formålet ikke var at skade eller straffe Cypren, men at gavne Cypren og euroområdet ved at yde stabilitetsstøtte og derved at hjælpe og ikke destabilisere Cyperns finansielle institutioner og økonomiske bæredygtighed, og
 - indgrebet i det lovlige formål ikke var forholdsmæssigt, eftersom det egentlige formål med ESM-traktatens artikel 3 var »to mobilise funding and provide stability support under strict conditionality [...] to the benefit of ESM Members which are experiencing or are threatened by severe financial problems, if indispensable to safeguard the euro area as a whole and of its member state« uden at lamme medlemsstatens økonomi.
- 3) Med det tredje anbringende gøres det gældende, at berøvelsen af sagsøgerens bankindskud ikke var nødvendig eller forholdsmæssig.
 - 4) Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at de sagsøgte i sidste ende er skyld i, at sagsøgeren er blevet berøvet sit bankindskud, da sagsøgerens bankindskud, havde det ikke været for den tilstrækkeligt kvalificerede krænkelse, ville have været omfattet af beskyttelsen af sagsøgerens rettigheder i henhold til chartret og protokollen, hvorfor sagsøgerens tab var tilstrækkeligt direkte og forudsigeligt.

5) Med det femte anbringende gøres det gældende, at hvis de ovenstående anbringender tiltrædes, bør de relevante betingelser erklæres ugyldige, uanset at de relevante betingelser var rettet mod Cypern, da sagsøgeren er umiddelbart og individuelt berørt af dem, eftersom de relevante betingelser og den måde, hvorpå de er gennemført, tilsidesætter traktaten og/eller en gennemførelsesretsakt, og/eller da de — for så vidt som det fastslås, at sagsøgeren ulovligt blev berøvet sit bankindlån i strid med artikel 6, stk. 1, TEU — var udtryk for et magtmisbrug.

(¹) Jf. dom af 2.12.1971 i sag 5/71, Zuckerfabrik Schoepfenstedt mod Rådet, Sml. 1971, s. 275, org.ref. Rec. s. 975).

(²) Chartrets artikel 52, stk. 1.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Blufin SpA

Det påberåbte varemærke eller tegn: »BLUMARINE« for varer i klasse 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen ikke taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen og ansøgningen afvist

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94

Sag anlagt den 30. maj 2013 — Adler Modemärkte mod KHIM — Blufin (MARINE BLEU)

(Sag T-296/13)

(2013/C 226/27)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Adler Modemärkte AG (Haibach, Tyskland) (ved advokaterne J. Plate und R. Kaase)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Blufin SpA (Carpi, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. april 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 386/2012-2) vedrørende uforenelighed med artikel 8, stk. 1, litra b), i EF-varemærkeforordning nr. 40/94, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Adler Modemärkte AG

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der indeholder ordet »MARINE BLEU«, for varer i klasse 25 — EF-varemærkeansøgning nr. 6 637 193

Sag anlagt den 28. maj 2013 — Nordex Holding mod KHIM — Fontana Food (Taverna)

(Sag T-302/13)

(2013/C 226/28)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Nordex Holding A/S (Dronninglund, Danmark) (ved advokat M. Kleis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fontana Food AB (Tyresö, Sverige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 21. marts 2013 af Første Appelkammer (sag R 2608/2011-1) annulleres.
- Annullationsafdelingens afgørelse nr. 4891 C af 21. oktober 2011, der gik forud for den anfægtede afgørelse, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er afholdt under klagesagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket, der indeholder ordet »Taverna« — EF-varemærkeansøgning nr. 5 466 909